

че Никола Вапцаров ще бъде осъден на строг тъмничен затвор. Отново бяхме поставени под наблюдение. 2-3 дена преди 17 Октомври Вапцаров пристигна в Банско с адвоката Кирил Георгиев. Уточнихме се какво становище ще застъпим пред фашиския съд. То беше в духа на дадените от него показания при следствието. Ние свидетелите трябваше да потвърдим че немерените при обиска материали не са размножавани всред населението. Всички чувствахме че е на лице опасността ~~да~~ съдят да издаде присъда от 2 г строг тъмничен ~~затвор~~ затвор. Полицията беше на същото мнение. На 17. X. 1941 година тръгнахме трима от Банско за Разлог: Вапцаров, адвоката и аз.

При разпита на свидетелите много силно впечатление направи на всички присъстващи в залата отценката за творчеството на Вапцаров от др. Светослав Минков.

"Аз като писател, се казваше в писменото показание на другаря Минков, мога да кажа, че подсъдимия е един талантлив писател. Щом кажа това за подсъдимия, че е талантлив писател, тава значи че неговото творчество е издъжано от художествена страна. Мога да кажа, че със творчеството на подсъдимия има приност ~~към~~ в Българската поезия. Произведенията на подсъдимия нямат временен ефект и не са на бързо писани, със цел да постигнат някакъв политически ефект, а напротив се отличават с топло чувство, с нежност, ~~и~~ с психологическа дълбочина и искрена патристичност."

Съдят имаше насреща не обикновен човек, а голям поет. При тая характеристика в залата настъпи голям интерес към делото. Напрежението нарасна още повече, когато дадох последна дума на поето-революционер Никола Вапцаров.

Съвсем спокоен, с усминато лице, с голямо морално превасходство над фашиския съд Вапцаров разви мисалта че съдиите не са в състояние да ограничат творчеството на поета. Поетът наблюдава живота, анализира събитията и ги стразява в стихове. А поетава какво ще стане по нататак със стиховете има думата народа.

След всяка дълбока мисъл изказана от Вапцаров ние всички чувствуваме как поета революционер се издига високо над фашиския съд. Като слушателите така и съдиите слушаха с голямо внимание речта на Вапцаров.

Фашиския съд не се реши да осъди големия борец за свобода и издаде оправдателна присъда. Победата бе наша. Връщайки се в Банско ние всички негови другари се радвахме на тая попеда. Не подозирахме че малко по късно Никола Вапцаров отново ще бъде съден и осъден на разстрел

Д. Зайков

Вапцаров

ИНСТИТУТ ЗА
ЛИТЕРАТУРА

